

[Margrete Auken]

værdigt i det. Jeg har hørt den begrundelse – den er ikke kommet fra talerstolen, men fra et andet sted – at den her lov ikke hører hjemme i 1976. Spørgsmålet er, om 1976-loven overhovedet hører nogen steder hjemme mere.

Miljøministeren (Erik Holst):

Jeg skal ganske kort svare fru Lone Dybkjær, der beder om en forklaring på, hvorfor man ikke anvender 1976-loven. Det gør vi ikke, fordi loven ikke er trådt i kraft. Da man besluttede at udskyde ikrafttrædelsen af lovforslaget om kernekraftens anvendelse – og jeg beder fru Lone Dybkjær bemærke ordene »om kernekraftens anvendelse« – bevirkede dette, at reglerne om nukleare anlæg i en ubestemt tid fortsat ville være baseret på 1962-loven. Danmarks eneste nukleare anlæg har vi på Risø, og det vil derfor fortsat være omfattet af 1962-loven om nukleare anlæg. Ændringer af de nukleare anlæg på Risø, f. eks. anskaffelse af en ny forsøgsreaktor eller etablering af et lager for radioaktivt affald, må i nuklear henseende – jeg understreger igen: »i nuklear henseende« – efter miljøstyrelsens og miljøministeriets opfattelse være baseret på 1962-loven.

Nu er både ordføreren for forslagsstillerne, fru Margrete Auken, og fru Lone Dybkjær formodentlig i den situation, at de har gravet lidt i baggrunden for 1976-loven og 1962-loven. Baggrunden for 1976-loven var egentlig meget enkel, idet miljøministeren i 1974 i folketingets daværende udvalg angående videnskabelig forskning sagde meget tydeligt og meget klart, at inden en ny lov herom er vedtaget, vil der ikke blive givet tilladelse til opførelse af kernekraftværker. Det betyder meget enkelt, at 1976-loven siger mod kernekraftværker, og at den i givet fald naturligvis, når og hvis den bliver sat i kraft, vil erstatte 1962-loven.

Som både justitsministeren og jeg her har forklaret det på spørgsmål, der er stillet fra salen, er det juridisk fuldt korrekt – nu må jeg understrege igen: »korrekt« – at anvende 1962-loven, der er gældende, og ikke en lov, der ikke er trådt i kraft.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg tror ikke, at jeg i mit indlæg anfægtede det juridiske grundlag.

Det er klart, at da man startede med at lave hele loven om i perioden 1974–76, var udgangspunktet regeringens ønske om at indføre kernekraftværker. Men det er også rigtigt, at da man lavede 1976-loven, så tog man en hel mængde andre ting med ind, som naturligt er. Da den lov så ikke bliver sat i kraft, og det er rigtigt: fordi man udskyder en beslutning om 1976-loven, så siger man samtidig, at nu opretholder man 1962-loven, fordi man har Risø. Hvis ikke man havde haft Risø, så havde man jo ikke haft nogen som helst grund til at opretholde 1962-loven. Begrundelsen er altså, at vi ikke kan have Risø liggende, uden at vi har denne lov som grundlag.

Jeg skal heller ikke gå særlig meget ind i fortolkninger. Jeg er ikke overbevist om, at de fortolkninger, miljøministeren anlægger med hensyn til de udtalelser, der kom dengang, er rigtige. Men igen kan man vel sige, at formelt kan man ikke hænge noget op på det.

Det, jeg vil spørge om, er: hvad har egentlig forhindret miljøministeren i, uanset om 1976-loven er gældende eller ej, at anvende den, al den stund miljøministeren udmærket godt ved, at det er den procedure, som et flertal, praktisk taget hele folketinget, har ønsket at anvende? Derfor synes jeg, det er unødigt, at man laver denne her strid. Man kunne jo bare have sagt: vi synes, det ville være korrekt, selv om 1976-loven ikke er trådt i kraft, at anvende den beslutningsprocedure, som ligger deri, og så kunne man have sikret sig den parlamentariske dækning i miljøudvalget. Der var intet, der forhindrede det. Men man har altså valgt at sige: nå ja, men det formelle er 1962-loven. Det synes jeg er dumt af regeringen og socialdemokratiet, og det gør, at det ikke er så frygtelig trygt at arbejde sammen med dem.

Arne Melchior (CD):

Dette lille indlæg er ikke til yderligere oplysning af selve sagen, men en kommentar til nogle bemærkninger fra ordføreren for forslagsstillerne, der i sin tale betegnede de partier og de folketingsmedlemmer, som i 1976 efter hendes udsagn forførte befolkningen, som nogle stoddere – jeg hører udmærket, så jeg ved, at der blev sagt »stoddere«. Ifølge Nudansk ordbog betyder »stoddere« fattige